

Fikrimizin Çilesi

– Mecali · 01 Ocak 2019

FİKRİMİZİN ÇİLESİ

Cüce kalan beyinde, düşünce yozlaşıyor,
Uyuşmuş canlı tende, söz feveran etmiyor.
Tepindikçe neslimiz! İstikbal tozlaşıyor,
Damardan dolan kalem, üretse de yetmiyor.

Keskin dönemeçlerde, süratle kim giderse;
Kayıp düşer boşluğa, söner gider havası.
Dam üstünde kör ebe, koyunları güderse;
Akla ziyan her işin, Kaf dağında devası.

Kuru kalabalıklar, rehbersiz yol alıyor,
Karanlığa sövmeyip, bir mum yakmalı kişi.
Dur yol kapalı diyen, tek başına kalıyor,
Kader deyip geçmeden, gayret olmalı işi.

Manamızın cellâdı, başköşe hanemizde,
Salarsın çekip gitmez, vantuzuyla yapışır.
Bu acı yozlaşmanın, acısı sinemizde,
Sırra kadem basmayıp şevkimizle kapışır.

Zavallı biçaredir! Akıbeti sezmeyen,
Yolda iz bırakmaya, kimler talip olacak?
Şu ömür tarlasına, tohum saçıp gezmeyen,
Gelir hasat mevsimi ambar neyle dolacak.

Mehmet Demirel 01.01.2019